

Naš rodni valalik . . .

Naš rodni valalik na šumnej rovine,
tu sebe žijeme jak v jednej rodzine.

Za našem valalom hranica še všeče;
kolo nej reka Uh pomałučki ceče.

Na stredku valala kosceličok mame,
tu každu nedzeľu Bohu vďaki vzdame.

U našem valale dobre naživame,
a jeden druhomu sebe pomahame.

Naš subor „Zahorčan“ folklor utrimuje,
a tot naš valalik špevom oživuje.

Dajže Bože zdravia šickem Zahoraňom,
žebi še cešeli každomu dňu za dňom.

Calomu valaloj požehnaj ti Bože,
naj ho ľudska zloba nikda nepremože.

Zahore, Zahore naš rodni valale,
šak mi ce nedame ani za taľare.